ΓΡΑΦΕΙΑ - ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΛΑΣΣΑ ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24-94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43-23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ
11
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1963
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΕΤΟΣ ΙΗ'
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ-5475

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ – ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΑΒΕΡΩΦ ΕΙΣ ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΔΕΝ ΘΑ ΕΠΗΡΕΑΣΘΗ ΑΠΟ ΔΗΜΑΓΩΓΙΑΝ ΕΙΣ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΘΑ ΕΞΑΝΤΛΗΣΗ ΟΛΗΝ ΤΗΝ 4ΕΤΙΑΝ

Η ΕΛΛΑΣ ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΤΩΡΑ ΝΑ ΔΕΧΘΗ ΤΟΥΣ ΑΡΝΗΣΙΠΑΤΡΙΔΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 10.— Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἀβέρωφ, ὁμιλῶν εἰς δοθεῖσαν πρὸς τιμήν του δεξίωσιν, εἶπεν ὅτι ἡ παροῦσα Κυβέρνησις, ἀπολαύουσα τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ λαοῦ, θὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον της, χωρὶς νὰ ἐπηρεάζεται ἀπὸ τὰς φωνὰς τῆς δημαγωγίας.

«Θὰ ἐξαντλήσωμεν — εἶπε — τοὺς δύο ὑπολοίπους χρόνους τῆς ἀρχῆς καὶ θὰ προχωρήσωμεν εἰς τὸ δημιουργικόν μας ἔργον».

Ἐπανέλαβεν ὅτι σήμερον ὑπὸ τὰς παρούσας οἰκονομικὰς συνθήκας, δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἐπιβάρυνσις τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἀνεφέρθη ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸ συνελθὸν προσφάτως εἰς Παρισίους συνέδριον διὰ τὴν ἀμνήστευσιν τῶν πολιτικῶν ἀδικημάτων.

«Τοῦτο — προσέθεσεν — ἀποβλέπει εἰς τὸν γενικώτερον σάλον εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Κυβέρνησις δὲν εἶναι διατεθειμένη νὰ ὑποκύψῃ εἰς τοὺς θορύβους, εἴτε ἔξωθεν, εἴτε ἔσωθεν προερχομένους. Κύριον αἴτημα τῶν κομμουνιστῶν εἶναι τώρα ὁ ἐπαναπατρισμὸς τῶν κομμουνιστοσυμμορι-τῶν, ἀλλὰ τώρα ἡ Ἑλλὰς δὲν τοὺς θέλει πλέον. Ἐὰν τεθῇ ζήτημα, θὰ μεταβῷ εἰς τὸ Στρασβοῦργον καὶ εἰς συνεδρίασιν θὰ τονίσω ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶναι πλέον δυνατὸν νὰ δεχθῇ τοὺς ἀρνησιπάτριδας».

ΕΝΩ ΔΙΕΚΟΠΗ Η 17ΜΕΡΗΣ ΛΟΓΩ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Δυσαρέσκεια τῶν οὐδετέρων διὰ τὰ πενιχρὰ ἀποτελέσματα τῆς διασκέψεως ἀφοπλισμοῦ

"ΒΟΜΒΑΙ ΟΥΔΕΤΕΡΟΝΙΟΥ" ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΟΝ ΟΠΛΟΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΓΕΝΕΥΗ, 10.— Ἡ 17μερὴς διάσκεψις διὰ τὸν ἀφοπλισμὸν διέκοψε τὰς ἐργασίας της λόγῳ τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα. Αἱ ἐργασίαι τῆς διασκέψεως θὰ ἐπαναληφθοῦν τὴν 7ην Μαΐου.

Ἐκ μέρους τῶν οὐδετέρων κύκλων τῆς διασκέψεως ἐξεφράζετο δυσαρέσκεια διὰ τὰ πενιχρὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

ΕΝΑ ΒΕΤΟ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ

ΓΕΝΕΥΗ, 10.— Ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις ἤσκησε σήμερον «βέτο» ἐπὶ τῆς προτάσεως, ὅπως ἡ ἐπιτευχθεῖσα κατ' ἀρχὴν συμφωνία μεταξὺ Σοβιετικῆς Ἑνώσεως καὶ Ἡνωμένων Πολιτειῶν διὰ τὴν ἐγκατάστασιν γραμμῆς τηλεπικοινωνιῶν μεταξὺ τοῦ Κρεμλίνου καὶ τοῦ Λευκοῦ Οἴκου περιληφθῇ εἰς τὴν ὑποβληθησομένην ἐντὸς τοῦ Ἀπριλίου ἔκθεσιν τῆς Διασκέψεως Ἀφοπλισμοῦ πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν κ. Οὺ Θάντ.

Ὁ Ρῶσος ἀντιπρόσωπος, δικαιολογῶν τὴν ἀρνησικυρίαν, ὑπεστήριξεν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ μνεία τῆς ἐν λόγῳ συμφωνίας εἰς τὴν πρὸς τὸν κ. Θὰντ ἔκθεσιν, πρὶν ἢ ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις καὶ αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι καταλήξουν εἰς ὁριστικὴν συμφωνίαν ἐφ' ὅλων τῶν συναφῶν λεπτομερειακῶν θεμάτων.

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 10.— Οἱ Ἀμερικανοὶ ἐπιστήμονες ἐπραγματοποίησαν μεγάλας προόδους πρὸς τὴν κατασκευὴν βόμβας «ἀμιγοῦς συντεύξεως», ἡ ὁποία εἶναι γνωστὴ ὡς «βόμβα οὐδετερονίου» καὶ θεωρεῖται ὡς τὸ ἰσχυρότερον ὅπλον, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ κατασκευασθῇ. Κατὰ συνέπειαν, αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι δύνανται πλέον νὰ τερματίσουν τὰς πυρηνικὰς δοκιμάς των, αἱ ὁποῖαι ἀπέβλεπον εἰς τὴν τελειοποίησιν τῶν ὅπλων αὐτῶν.

Αἱ ἀποκαλύψεις αὐταὶ ἀναφέρονται εἰς ἐπιστολὴν ἐκ 14 σελίδων τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ Πρα-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΝ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΚΑΤΑΣΩΤΕΥΣΙΣ ΕΝΟΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Τοῦ κ. ΧΡΗΣΤΟΥ Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ
Δημάρχου, Πρώην Ὑπουργοῦ

Δὲν ἀπευθυνόμεθα εἰς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, Ἀπευθυνόμεθα εἰς τὸν κ. Γεώργιον Παπανδρέου. Καὶ ὄχι, διὰ πρώτην ἀρχήν. Διότι, ἐπίσης ὄχι διὰ πρώτην φορὰν ἔχομεν ὑπογράψει, ὅτι ὑποτιμῶμεν. Ἀποτελεῖ, διὰ τὸν τόπον κεφάλαιον. Καὶ ἔχει προφέρει ὑπηρεσίας, τὴν ποιότητα καὶ τὸ ἱστορικὸν βάρος τῶν ὁποίων οὐδεμία κομματικὴ διαμάχη δύναται νὰ θέσῃ ὑπὸ ἀμφισβήτησιν. Ἀκριβῶς ὅμως αὐτὸ τὸ γεγονός, τὸ ὁποῖον εἶναι εἰλικρινοῦς ἀποδοχῆς, ἐκ μέρους ὅλων τῶν κατοίκων, δὲν δίδει, ἁπλῶς, διαιώνισμα, ἀλλ' αὐτόχρημα, ὑποχρεώνει, εἰς διατύπωσιν ὡρισμένων σκέψεων. Περιέχουν καὶ ἀπορίαν καὶ ὀδύνην. Ἀπορίαν, διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ κεφαλαίου. Ὀδύνην διὰ τὴν ἀνωμαλίαν, ἡ ὁποία καλλιεργεῖται. Καὶ διὰ μὲν τὴν πρώτην τρέκει κάποια κακὴ Μοῖρα νὰ ἔχῃ κατεύθυνσιν εἰς μανίαν πολιτικῆς ἀποκεφαλισμοῦ τὸν κ. Παπανδρέου. Διότι δὲν ἦτο θέαμα ἐκεῖνο τὸ παρουσίασεν ἡ ἀφιξίς του εἰς τὴν πόλιν μας μὲ ἀκροατήριον ξένον ἀπὸ τὴν πόλιν καὶ δι' αὐτὸ τὰ συνθήματά του περὶ Χαριλάου Τρικούπη, Ἐπαμεινώνδα Δεληγιώργη καὶ Ἐλευθέρων Πολιορκημένων, οὐδένα συνεκίνησαν. Οἱ Μεσολογγῖται ἦσαν ἀπόντες. Διὰ τὴν δευτέραν ὅμως ἐπιβάλλεται κάποια λογικὴ ἀπόκρισις, εἰς προσπάθειαν ἀποκοπῆς τῆς κυλινδήσεως. Εἶναι ἀφίρα — καὶ τὸ σημειοῦμεν μὲ θλῖψιν — ὅτι ὁ κ. Παπανδρέου ἐνεστερνίσθη ὁλόκληρον τὸ παρελθόν καὶ τὰς ὑπηρεσίας καὶ τὴν ἀξίαν του εἰς τὴν διάκρισιν τῶν παθῶν, διὰ τὴν ἀφάνισιν τῶν ὁποίων ἡ Τύχη ἐργάζεται, ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῶν ἐκλογῶν. Ἀλλὰ καὶ εἶναι, ἀναμφιβόητον, πολὺ περισσότερον ἀφίρα, ἐὰν ἀφεθῇ τελικῶς ἡ ὑπόθεσις τῆς Ἑλλάδος νὰ τοποθετηθῇ, ἐπανω εἰς τὸν ἀσκὸν τοῦ Αἰόλου, ποὺ μὲ τόσην δραματικὴν εὐκολίαν ἀποσφραγίζεται. Διότι ἐπὶ τέλους τὴν ἰδικήν του πολιτικὴν πεποίησιν ἡμπορεῖ ὁ κ.Παπανδρέου νὰ τὴ στεβασθῇ. Ἡμπορεῖ νὰ τὴν ἀποστρέφῃ. Ἡμπορεῖ νὰ τὴν ἀπαρνηθῇ. Δὲν ἡμπορεῖ ὅμως νὰ τὴν ἀθετήσῃ, ὡσαύτως καὶ τὴν πεποίησιν τῆς Πατρίδος Καὶ περιστασιν, ἐν προκειμένῳ — ἀτίμητος ἀφορμή — εἶναι ἡ γαλήνη της.

Διστάζομεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ὁ κ. Παπανδρέου, ἀφοῦ ἤρχισε καὶ ἀνηγέρθη τὴν σταδιοδρομίαν του, ὡς δημιουργός, ἀδιαφορεῖ ἐὰν θὰ ἀποβῇ ὁ ἥρωας καὶ τραγικός, ὡς Ἡρόστρατος. Ἀπὸ ἀλλοῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ καταντήσῃ δυναμιστής. Τότε ὅμως; Τότε τί σημαίνουν ὅλα αὐτὰ ποὺ συμβαίνουν τὸν τελευταῖον καιρόν; Τί σημαίνουν ὅλα ὅσα δημιουργοῦν εἰς τὸν τόπον — καὶ ἔξω αὐτοῦ — τὴν ἀντιπαράθεσιν καὶ ἀτμόσφαιραν κρίσεως; Τί σημαίνουν ὅλα ὅσα τείνουν νὰ διαστέιλουν τὴν κομματικὴν ἀντιδικίαν εἰς συνταγματικὸν ἔδαφος; Ἀνήκουν αὐτά, πράγματι, εἰς τὰς προθέσεις τοῦ κ. Παπανδρέου; Ἀποτελοῦν προγραμματισμὸν τοῦ ἡ ἐκτροπήν, συνεπείᾳ ἀπολείας ἐλέγχου καὶ ἀνάγκης πλέον ἀπαραξιαστῆς ἐπιδιώσεως; Ἂς ἐπιστεύσῃ, ὅτι τὰ ἐρωτήματα δὲν εἶναι ἰδικά μας. Εἶναι ἐρωτήματα ὅλων τῶν Ἑλλήνων ποὺ πονοῦν τὸν τόπον των. Ἔχουν δοκιμασθῆ σύμφωνα — καὶ τὸ γνωρίζει παντὸς ἄλλος καλλίτερον ὁ κ. Παπανδρέου — ἀπὸ τὸ παρελθόν. Καὶ ἔχουν συναγωνισθῆ τὰ συμπεράσματά των, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν ἤδη τὴν ἀποκουσταλλωμένην πεῖραν καὶ τὸ πειστήριον δίδυγμα. Τίποτε δὲν τοὺς ἔλειψε περισσότερον ἀπὸ τὴν διαίσθησιν. Ἐδυδίσθησαν εἰς αὐτὴν καὶ τὴν ἀπόγνωσιν, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἡ ἐθνικεφαλιωτικὴ πολυετὴς περιπέτεια. Ἀντιμετώπισαν τοὺς φοβερὸτερους ἐθνικοὺς σπασμούς, ἐκ μέρους τῶν ἀφοσιωμένων τοῦ προελήθησαν ἀπὸ τὰ μικρὰ καὶ τὰ διαβρωτικὰ πείσματα. Ἐπέτυχον τραγικὰς μεταπτώσεις. Ἀνέβησαν εἰς κορυφὰς καὶ κατέπεσαν εἰς βάραθρα. Καὶ ἐπὶ τέλους, μετὰ τὴν μεταπολεμικὴν κρατικὴν τοῦ ἀῆματος, εὗρον ὅ,τι ἄλλοτε ἀντέκλειε τὴν χίμαιραν. Εὗρον τὴν γαλήνην. Καὶ μὲ αὐτὴν ὡς ὑπόβαθρον ἤρχισαν τὸν ἀγῶνα τῆς ἀναδιοργάνωσίας. Μὲ θυσίας, μὲ μόχθους, μὲ ἱδρῶτα. Ἀλλὰ καὶ μὲ ἐλπίδας καὶ ἐνθουσιασμόν. Ὁ Βασίλειος τοὺς ἐνέπνευσεν. Διότι ὁ Βασιλεὺς ἐπέτυχε τὴν ἐθνικὴν ἑνότητα. Διότι ὁ Βασιλεὺς ἀπέδειξεν ὅτι εἶναι ὁ θετικώτερος ἐγγυητὴς τῆς Συνταγματικῆς συνεπείας. Διότι ὁ Βασιλεὺς ἐτήρησε, διεφύλαξεν, ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, τὴν Συντεταγματικὴν τάξιν, ἡ ὁποία ἐξασφαλίζει καὶ κατοχυρώνει τὴν κοινοβουλευτικὴν λειτουργίαν καὶ δημιουργεῖ προϋποθέσεις εὐημερίας καὶ προόδου. Ἐνθυμεῖται, ἀσφαλῶς, ὁ κ. Παπανδρέου, ὅτι καὶ ἀπὸ τοὺς δημοκρατικωτέρους ἐπεσημαίνετο, κατὰ τὴν ἐποχήν του, ἐκ τῆς κομμουνιστικῆς ἐπιθέσεως, ἡ ἀνάγκη κάποιας ἐλαφροτάτης ὑπερβάσεως τῶν συνταγματικῶν ὁρισμῶν, ἰδίᾳ εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς ἐλευθεροτυπίας. Καὶ ὅτι ἡ ἐπισήμανσις συνήντησεν ἀδιάλλακτον τὴν Βασιλικὴν ἄρνησιν. Καὶ γνωρίζει, ἐπίσης, καλῶς, ὅτι ἡ ἀφοσίωσις τοῦ Βασιλέως εἰς τὸ Σύνταγμα ἐσυνεχίσθη ἔκτοτε καὶ συνεχίζεται μὲ αὐστηρότητα καὶ θρησκευτικὴν εὐλάβειαν. Πρέπει, λοιπόν, διὰ τοῦτο νὰ ἐμπλακῇ εἰς τὴν διαμάχην καὶ νὰ κατεβῇ εἰς τὴν κομματικὴν ἀγοράν; Πρέπει ἀπὸ Ρυθμιστὴς τοῦ Πολιτεύματος νὰ γίνῃ ρυθμιστὴς τῶν κομματικῶν διαφορῶν; Καὶ ἀπὸ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων νὰ καταστῇ Βασιλεὺς παρατάξεων; Διότι, νομίζομεν, περὶ αὐτοῦ πρόκειται. Ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας, ὅταν ζητῆται πρωτοβουλία τοῦ Βασιλέως, ζητεῖται ἀνάμιξις εἰς τὴν πολιτικήν. Ἀλλ' ἀνάμιξις, εἰς τὴν πολιτικὴν δὲν ἀπαγορεύεται μόνον χάριν τοῦ Βασιλέως. Ἀπαγορεύεται, πρωτίστως, χάριν τοῦ Ἔθνους. Καὶ αὐτὸ λέγει ὅτι θέλει νὰ ὑπηρετῇ ὁ κ. Παπανδρέου. Ὅμως τὸ ὑπηρετεῖ; Τὸ ὑπηρετεῖ μὲ τὰς διακηρύξεις καὶ τὰς προτροπὰς τῆς παρανομίας; Τὸ ὑπηρετεῖ μὲ τὴν συνεχῆ ἐπίθεσιν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς κοινοβουλευτικῆς παρανομίας, τὴν ὁποίαν ἔχει τιτλοφορήσει ὡς προϊὸν βίας καὶ νοθείας; Τὸ ὑπηρετεῖ μὲ τὴν ἐπισειομένην ἀπειλὴν ἀνωμαλιῶν, μὲ τὰς διαρκεῖς ἀναγευομένας ἀμφισβητήσεις, μὲ τὴν πίεσιν κατὰ θεσμῶν καὶ προσώπων; Τὸ ὑπηρετεῖ μὲ τὸν σαφῆ πλέον ὑπαινιγμὸν καθεστωτικοῦ ζητήματος; Καὶ νομίζει, ὅτι ἐργάζεται ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας, ὅταν βάλῃ κατὰ τοῦ πλέον αἰσθητικοῦ θεματοφύλακός της, τοῦ Βασιλέως; Ἡ μήπως λησμονεῖ, ὅτι μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς Κυβερνήσεως ὑπάρχει ὁ κυρίαρχος Λαός, ὁ ὁποῖος καὶ κρίσιν καὶ ὡριμότητα καὶ πεῖραν ἔχει. Καὶ ὅτι ἀπόλυτος καὶ φανατικὴ καὶ κατηγορηματική, ὡς πανίσχυρος ἐτυμηγορία ἡ γνώμη τοῦ Λαοῦ εἶναι ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως, Πῶς ἠμπορεῖ δὲ ὁ κ. Παπανδρέου, ὁ ὁποῖος εἶναι πολιτικὸς ἡγέτης νὰ μὴ σταθμίζῃ τὰ δεδομένα καὶ νὰ μὴ ἀναμετρᾷ τὰς συνεπείας ὅλης αὐτῆς τῆς πρωτοφανοῦς βαναυσότητος, τὴν ὁποίαν ἔχει εἰσσγάγει εἰς τὴν δημοσίαν ζωήν, ὅταν παρατηρηταὶ ἀλάθητοι καὶ κριταὶ δίκαιοι εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ὑποτίθεται, ὅτι χειραγωγοῦνται ἀπὸ τὴν πολιτικὴν ἡγεσίαν; Διότι, πρὸ παντὸς αὐτό, πρέπει νὰ ὑπολογίσῃ ὁ κ. Παπανδρέου. Νὰ ὑπολογίσῃ, δηλαδή, ὅτι εἰσῆλθεν ὁ ἴδιος εἰς μίαν φάσιν εὐθείας ἀντιθέσεως καὶ ἀναμετρήσεως ὄχι μὲ τὴν Κυβέρνησιν, ἀλλὰ μὲ τὸν λαόν, ὁ ὁποῖος δὲν συγχωρεῖ κακοπιστίας, δὲν συγχωρεῖ κἀν πλάνας. Καὶ ὁ ὁποῖος, ἀποφασισμένος νὰ διαφυλάξῃ, ὁπωσδήποτε τὴν γαλήνην του, τὰς προϋποθέσεις τῆς προόδου του καὶ τῆς ἐλευθερίας του, μένει φανατικῶς συσπειρωμένος περὶ τὸ Στέμμα καὶ τὸ φρουρεῖ μὲ τὴν πίστιν του, μὲ τὴν ἀφοσίωσίν του, μὲ τὴν δύναμι τοῦ αἰσθήματος καὶ τῆς λογικῆς του. Διότι δημόσιον αἴσθημα καὶ λογικὴν ὑπέρ ποτε ἄλλοτε τώρα ἵστανται παράπλευρα πρὸς τὸν Βασιλέα μας, ἐγγυητὴν τῆς Δημοκρατίας καὶ τοῦ ἐθνικοῦ μας συμφέροντος. Ἂς ἀκούσῃ δὲ ὁ κ. Παπανδρέου αὐτὴν τὴν φωνήν. Δὲν εἶναι φωνὴ κομματιζομένου Δημάρχου. Εἶναι φωνὴ ἀνθρώπου ποὺ ἐλευκάνθη ἐπίσης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Λαοῦ, τὸν ὁποῖον ἔχει τὴν τιμὴν νὰ ἐκπροσωπῇ εἰς τὴν ὑψηλοτέραν ἔπαλξιν τοῦ ἐθνικοῦ χρέους. Εἰς τὴν ἔπαλξιν, ποὺ λέγεται Μεσολόγγι, ὀλίγοι κάτοικοι τοῦ ὁποίου ἐπλαισιώθησαν ἀπὸ τὰς παλαιὰς φάλαγγας τῆς Ἐαμικοπραξίας ὅλου τοῦ Νομοῦ, μετ' ἄλλων ἐκ τῆς Πελοποννήσου καὶ Ζακύνθου ἀκόμη μεταφερθέντων, διὰ νὰ ἀποτελέσουν ἀκροατήριον λαοῦ Μεσολογγίου.

ΧΡΗΣΤΟΣ Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ

ΣΗΜΕΡΟΝ ΚΡΕΜΑΤΑΙ ΕΠΙ ΞΥΛΟΥ...

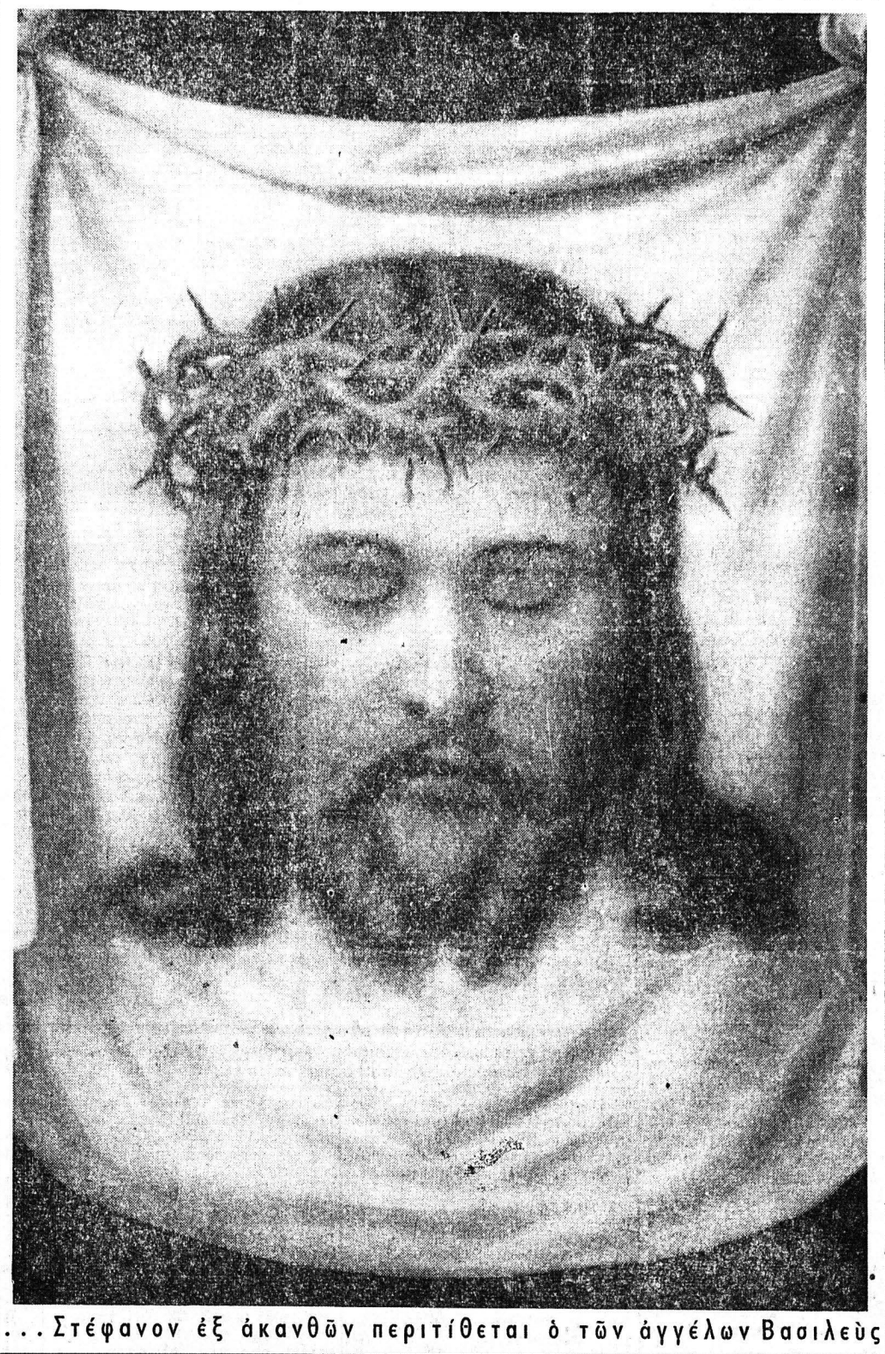

...Στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιτίθεται ὁ τῶν ἀγγέλων Βασιλεὺς

ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΖΕΙ ΕΙΣ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ

Ο ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΔΕΝ ΣΥΝΗΓΟΡΕΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΚΥΡΩΣΙΝ ΤΩΝ ΣΥΜΦΩΝΙΩΝ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΖΥΡΙΧΗΣ

Ἡ Ἕνωσις μὲ τὴν Ἑλλάδα, λέγει, τώρα δὲν εἶναι δυνατὴ

ΔΕΝ ΘΑ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΘΟΥΝ ΑΤΟΜΙΚΑ ΟΠΛΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 10.— Ὁ πρόεδρος τῆς Κυπριακῆς δημοκρατίας Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος, εἰς συνέντευξίν του, δημοσιευθεῖσαν σήμερον εἰς τὴν ἐφημερίδα «Τάϊμς», ἐδήλωσεν ὅτι «ἡ ἕνωσις τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Ἑλλάδος δὲν δύναται τώρα νὰ ἐπιτευχθῇ».

Ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς ἐφημερίδος, ὁ ὁποῖος ἔλαβε τὴν συνέντευξιν, γράφει ὅτι ὁ πρόεδρος ἐπεζήτησε νὰ καταστήσῃ σαφὲς ὅτι δὲν συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς ἀκυρώσεως συμφωνιῶν τοῦ Λονδίνου καὶ τῆς Ζυρίχης, διὰ τῶν ὁποίων ἡ Κύπρος κατέστη ἀνεξάρτητος.

Συμφώνως πρὸς τὴν ἐφημερίδα, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος κατηγορήθη ὅτι ἐπιδιώκει τοῦτο, κατόπιν λόγου, τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησε τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἀγῶνος τῆς ΕΟΚΑ. Εἰς τὸν λόγον του, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος εἶχε δηλώσει ὅτι ἡ ἵδρυσις τῆς ἀνεξαρτήτου Κύπρου δὲν ἀπειλεῖ τὸν σκοπὸν τῆς ΕΟΚΑ καὶ ὅτι ὁ ἀγὼν συνεχίζεται ὑπὸ διαφορετικὴν μορφήν.

Ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς βρεταννικῆς ἐφημερίδος γράφει, τέλος, ὅτι ὁ πρόεδρος ἔδωσε πρὸς αὐτὸν τὴν συνέντευξιν πρὸς διευκρίνησιν τῶν ἀνωτέρω δηλώσεών του, αἱ ὁποῖαι προεκάλεσαν ἀναταραχὴν εἰς Λευκωσίαν Ἄγκυραν καὶ Ἀθήνας.

ΛΕΥΚΩΣΙΑ, 10.— Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Κύπρου κ. Σπῦρος Κυπριανοῦ, εἰς σημερινὴν συνέντευξίν του πρὸς τὸ Πρακτορεῖον τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, διεκήρυξεν ὅτι ἡ κυβέρνησις τῆς Κυπριακῆς δημοκρατίας, εἰς οὐδεμίαν ἄλλην κυβέρνησιν, ὁσονδήποτε φιλικὴ καὶ ἄν εἶναι αὕτη, ἀναγνωρίζει δικαίωμα ἐπεμβάσεως ἢ ἀναμίξεως εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις τῆς Κύπρου.

«Εἶναι ἀληθὲς — εἶπεν — ὅτι μερικοὶ ἐπιδιώκουν νὰ προωθήσουν τὴν ἰδέαν ὅτι ὡρισμέναι χῶραι δικαιοῦνται νὰ ἀναμιγνύωνται εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις τῆς Κύπρου. Ἡ ἄποψις αὕτη οὐδέποτε θὰ γίνῃ δεκτὴ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τοῦ λαοῦ τῆς Κύπρου. Ἐὰν παραστῇ ἀνάγκη, δὲν θὰ διστάσωμεν νὰ φέρωμεν τὸ ζήτημα τοῦτο ἐνώπιον τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, τοῦ ὁποίου ὁ καταστατικὸς χάρτης, ὡς πιστεύω, εἶναι ἀπολύτως σαφής ὅσον ἀφορᾷ τὰς ὑποχρεώσεις καὶ τὰ δικαιώματα τῶν μελῶν του. Οὐδείς, ὡς ἐκ τούτου, δύναται ἢ δικαιοῦται νὰ ἀμφισβητήσῃ τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα τῆς Κύπρου».

Ὁ κ. Κυπριανοῦ ἐπανέλαβεν ὅτι εἶναι ἀβάσιμοι αἱ πληροφορίαι ὅτι αἱ ἐν Κύπρῳ βρεταννικαὶ βάσεις θὰ χρησιμοποιηθοῦν ὑπὸ ἀμερικανικῶν ὑποβρυχίων, ἐξωπλισμένων μὲ ἀτομικὰ βλήματα καὶ προσέθεσε τὰ ἑξῆς:

«Μᾶς παρεσχέθησαν διαβεβαιώσεις ὑπὸ τῶν κυβερνήσεων τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου καὶ τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν, ὅτι τοιαύτη πρόθεσις δὲν ὑφίσταται».

Ὁ ὑπουργός, ἀναφερόμενος περαιτέρω εἰς τὰς σχέσεις μεταξὺ Κύπρου καὶ ΗΑΔ, εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Αἱ σχέσεις Κύπρου καὶ ΗΑΔ ἐδράζονται ἐπὶ στενῶν δεσμῶν φιλίας καὶ ἡ προσήλωσις τῶν δύο λαῶν εἰς τὰ ἰδεώδη τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δικαιοσύνης, συνέδεσε τούτους, ἰδίᾳ κατὰ τὸ πρόσφατον παρελθόν, ἔτι στενώτερον. Ἡ συνεργασία, ἡ ὁποία ὑφίσταται μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν, δύναται νὰ ἀναπτυχθῇ περαιτέρω. Ἡ κυβέρνησις τῆς Κυπριακῆς δημοκρατίας εἶναι ἑτοίμη νὰ πράξῃ πᾶν τὸ δυνατὸν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην».

Ὁ κ. Κυπριανοῦ διέψευσεν ἀκολούθως ὅτι ἠκυρώθη ἡ ἐπίσκεψις του εἰς Κάϊρον καὶ διευκρίνησεν ὅτι αὕτη ἀνεβλήθη, λόγῳ τῶν τελευταίων ἐξελίξεων εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολήν, συνεπείᾳ τῶν ὁποίων, ὡς εἶναι φυσικόν, οἱ ἐν Κύπρῳ ἀρμόδιοι εἶναι πλήρως ἀπησχολημένοι κατὰ τὰς παρούσας στιγμάς.

«Ἡ ἐπίσκεψίς μου — προσέθεσε — θὰ πραγματοποιηθῇ εἰς εὐθετώτερον χρόνον ἐντὸς τῶν προσεχῶν ὀλίγων μηνῶν.

Ὁ ὑπουργὸς, ἐρωτηθεὶς ἐν σχέσει μὲ τὰ συζητηθησόμενα θέματα κατὰ τὴν προσεχῆ ἐπίσκεψίν του εἰς Κάϊρον, ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

«Δὲν ἔχει καθορισθῆ ἡ ἡμερησία διάταξις, ἀλλὰ θὰ ἐξετασθοῦν ὡς εἶναι φυσικόν, ἐκτὸς τῶν διαφόρων θεμάτων γενικῆς φύσεως καὶ θέματα εἰδικοῦ ἐνδιαφέροντος διὰ τὰς δύο χώρας, τὰ ὁποῖα εἶ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΑΠΟ ΧΘΕΣ ΜΕΤΕΦΕΡΘΗ ΕΙΣ ΑΙΓΙΟΝ ΤΟ ΤΙΜΙΟΝ ΞΥΛΟΝ

ΑΝΑΛΟΓΟΣ ΥΠΗΡΞΕΝ Η ΥΠΟΔΟΧΗ

ΕΙΣ ΤΑ ΕΝΔΙΑΜΕΣΑ ΧΩΡΙΑ ΠΑΝΟΙΚΕΙ ΤΟ ΥΠΕΔΕΧΟΝΤΟ ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ

Χθὲς τὴν 8.45 πρωϊνήν, τὸ Τίμιον Ξύλον τῆς Μονῆς Ξηροποτάμου τοῦ Ἁγίου Ὄρους — τὸ ὁποῖον ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σαββάτου εἶχεν ἐκτεθῆ εἰς προσκύνημα εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναὸν — μετεφέρθη εἰς Αἴγιον ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας κ. Γεωργίου, συνοδευομένου ὑπὸ τοῦ κ. Διοικητοῦ τῆς Διοικήσεως Χωροφυλακῆς Ἀχαΐας. Καθ' ὅλην τὴν διαδρομὴν, ἀπὸ Πατρῶν μέχρις Αἰγίου, εἰς τὰ ἐνδιάμεσα χωρία, οἱ κάτοικοι, συγκεντρωμένοι παρὰ τὴν δημοσίαν ὁδὸν μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς ἱερεῖς, ὑπεδέχοντο ἐν κατανύξει καὶ προσεκύνουν εὐλαβῶς τὸ Τίμιον Ξύλον τοῦ Σταυροῦ.

Εἰς τὸ Αἴγιον ἡ ὑποδοχὴ τοῦ Τιμίου Ξύλου, προσήκουσα διὰ τὸ ἱερὸν Σύμβολον, ὑπῆρξε πάνδημος, Τὸ συγκεντρωμένον πλῆθος εἰς τὴν κεντρικὴν πλατεῖαν τῆς γείτονος ὑπολογίζεται εἰς 15.000 λαοῦ, ὁ ὁποῖος, ἔχων ἐπὶ κεφαλῆς ὅλας τὰς Ἀρχάς, μὲ βαθεῖαν εὐλάβειαν παρηκολούθησε ἀναπεμφθεῖσαν δέησιν. Ἐν συνεχείᾳ, τὸ Τίμιον Ξύλον — συνοδευόμενον ὑπὸ τοῦ προέδρου (ἡγουμένου) τῆς Μονῆς Ξηροποτάμου καὶ ἑνὸς μοναχοῦ — ἐξετέθη διὰ προσκύνημα εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναὸν τοῦ Αἰγίου, ὅπου μέχρι βαθείας νυκτὸς συνέρρεον πιστοὶ ἐκ τῆς γείτονος πόλεως καὶ χωρίων τῆς Αἰγιαλείας. Τὸ Τίμιον